

ABC- klubben och den magiska resan!

Fritt fram! Ropade Cesar som tröttnat på att leta efter Asta och Bea. Men ingen av dem kom och nu började det mörkna. Trädens skuggor växte sig långa och sträckte sig över ängen ner mot kyrkan. - Okej ni vann, skrek han. Med lite gällare röst än han tänkt sig. Det enda svaret han fick var ljudet av rasslande löv när vinden friskade i nerifrån sjön. Hade Asta och Bea redan gått hem? Men varför hade de i så fall inte sagt något till honom? Nej de ville nog bara retas, skrämma honom lite. - Ha-ha, ropade han. Jättekul! Men nu slutar jag leka. Hej då! Han vände för att gå hemåt, men just då fick han se Asta och Bea. Och de var inte ensamma, utan hade en svart man med sig.

Cesar vaknade med ett ryck! Han tänkte på drömmen där hans bästa vänner varit fångade av mannen. Han skakade på huvudet för att jaga bort alla tråkiga tankar. Det var sommarlov och idag skulle han på zoo med Asta och Bea, hans bästa vänner. När han tänkte på det blev han glad. En timme senare satt han i bilen på väg till zoot. Cesar gäspade. När de var framme vid zoot fick han träffa Bea, Asta och deras familjer. - Hej! ropade Cesar. Ska vi säga vår ramsa? - Ja! svarade Bea och Asta. - ABC- 123, vi är ett lag - så ska det va, ja! ropade de. Plötsligt fick Cesar en idé och frågade - Mamma, pappa, kan Bea, Asta och jag få gå till elefanterna själva? Cesars mamma och pappa kollade på varandra och sa sedan. - Ja, ja ni börjar ju fyran nästa år så...okej då. - Jaa! hurrade Asta, Bea och Cesar och rusade till elefanterna.

På vägen förklarade Cesar sin dröm. Han hade haft liknande drömmar tidigare. Han trodde även på att vissa drömmar var profetior. Och det här var kanske en sådan dröm. Cesar rös till vid tankarna om vad som skulle kunna ske. - Vi får se vad den betyder, sa Bea. Detta kanske är ett nytt myster... mer hann hon inte säga för de var framme vid elefanternas staket. Men nu hände något magiskt. Deras fötter slutade inte gå, utan gick automatiskt genom staketet, men det gjorde inte ont och på andra sidan fanns inga elefanter. Bara en värld de aldrig sett förut som var full av magi. Barnen bara stirrade.

- Hej och välkomna till Magical! sa en älva som satt på en gren ovanför deras huvuden. Hon hoppade ner framför dem. Jag heter Olivia. Och era namn är..? - Asta, Bea och Cesar, svarade Asta glatt. Olivia berättade om det fantastiska landet Magical och om sig själv. Magical var ett underbart grönskande land med fruktträd och blommor så långt ögat kunde nå. Det var aldrig för kallt eller för varmt så varje år fick de som bodde där en så god skörd att hemmen var proppfulla med mat! Folket sov i hängmattor ute i naturen på somrarna och vårarna och i jättemjuka sängar inomhus på vintrarna och höstarna. Nästan alla var fredliga!

- Bor man i Magical lever man ett lyx-liv! Förklarade Olivia. ABC-klubben berättade om deras resa dit, om sig själva, om sin värld och om hur de åkte genom staketet. Efter ett tag fick älvan ledsnå ögon.

- Vi har en hemsk man här... Darkie, sa hon. - Han tar älvorna här en efter en, med sina rundisars hjälp. Asta ryckte till, Cesar svalde och Bea bara stirrade. Just då hoppade en man fram ur en tät buske. Han hade kolsvart hud, kolsvarta kläder och mörkbruna ögon. Barnen skrek till av den oväntade attacken och blev stillastående av skräck. Cesar slogs av ett fasansfullt minne. Darkie var samma man som i Cesars dröm! Han kastade sig in i en buske och ingen såg honom.

-Darkie! sa Olivia. Darkie tog tag i henne och sedan kom hans rundisar, små korta, spygröna varelser som aldrig gör det de ska. Rundisarna tog fast Asta och Bea. Darkie försvann sedan med Olivia. Rundisarna satte alldeles för stora handbojor på tjejerna, så de flydde snabbt och rundisarna märkte *ingenting*. Flickorna kastade sig in bakom samma buske som Cesar. Han och flickorna såg på varandra.

- Din d...dröm, sa Asta. Nu är den verklighet. Cesar nickade lite kort med en skräckfylld min. Men sedan såg de att Darkie hade lämnat ett spår efter sig. De följde spåren för att hitta sin nya vän och i slutändan såg de ett slott. De ville gå in och de upptäckte att när de ville det öppnades dörren. - Coolt! sa Cesar. Vi kan styra saker med våra tankar! Inne i slottet var det fullt av fängelseceller. De ville med sin fantasi att celldörrarna skulle öppnas, och då gjorde dem det! Nu flydde alla fångarna hem till sig och barnen visste nu att bara Darkie var kvar. - Honom fixar vi som om han vore smör! sa Cesar utmanande och såg framför sig i sin fantasi ett svart svävande smör. Då hörde ABC-klubben ett skräckfyllt skrik, det var Darkie. - Vad har hänt? frågade Asta. - Vi kollar! svarade Bea. De sprang mot skriket. Då svävade ett

svart smör förbi och ramlade ner på marken. – Tror ni..? frågade Cesar. – Att han blev smör? fyllde flickorna i. - Nej men det är ju omöjligt, fortsatte de. Man kan ju inte bli till smör.

Olivia kom från en trång korridor och sa – Jo, jag såg när det hände. Han blev faktiskt till smör. Jag har inte berättat det för er men jag är egentligen en älvprinsessa. Nu står hela Magical i en enorm skuld till er. - Det behövs inte, sa Cesar. – Men en tårta skulle nog sitta fint. Då åkte ABC-klubben till en strand med Olivia. De hade Darkie-smöret med sig. De åt en god tårta, och begravde det svarta smöret för att de tyckte att Darkie ändå kunde få en begravning. Sedan när de ätit klart öppnade Olivia en portal genom att skapa en våg i vattnet och en gång i den. – Hej då, och tack för allt, sa Olivia. – Hej då, sa ABC-klubben. De gick in i portalen och plötsligt så var de tillbaka på zoot. Då kom deras föräldrar. – Det var värst vad länge ni var här! sa Astas mamma. - Vad har ni gjort egentligen? – Cesar sa att vi skulle gå till lejonen här bredvid, sa Asta. Så vi gjorde det. ABC-klubben såg på varandra. Sanningen skulle nog aldrig komma fram... Men de hade haft ett otroligt äventyr.

-ABC- 123 vi är ett lag så ska det va, jaa! sa de.

SLUT!!!